

ב"ה

א' דראש חודש תמוז, תשס"ט

23.6.09

מתחילת דרכה של "התנועה הציונית", ליאו פינסקר וחבריו, החילונית התנערה מערכים יהודיים ולכל היותר אימצה גישה פרגמטית לפיה המילים ציון, ירושלים, ארץ ישראל, ארץ האבות וכד' יהוו מוקד משיכה של לבבות יהודיים באשר הם. כל זאת לאחר שרעיונות כמו "ארץ אררט" והדומים לה לא נענו על ידי יהודים, על אף ההשקעה הכספית וההבטחות לעתיד נקי וחדש ולא תפסו תאוצה. אז הוקם קשר עם רבנים והוגים יהודים כמו הרב קלישר, הרב מוהליבר ואחרים, כשהוסכם כי ההתיישבות בארץ ישראל תקבל דחיפה פיזית באנשים וכוח אדם על ידי "הציונים", תוך הבטחה כי ההתנהלות הציבורית בארץ ישראל תהיה כפופה להלכה בעניינים של שמירת שבת ומצוות התלויות בארץ וכד'.

אך עד מהרה התברר כי התנועה הציונית בחרה כנ"ל ברמייה והתנערה מהבטחותיה ויותר מכך חתרה בכל מיני אמצעים למנוע או לצמצם עליה דתית, בהגבלת "הכשרות" לדתיים, בהגבלת סרטיפיקטים ובעוד תרגילים, אשר תכליתם הייתה ליצור מציאות של שליטה "לא דתית" בישוב ובפירוש באמצעים פוליטיים לא ישרים מתוך נאמנות לאידיאה של הקמת עם "חופשי" מערבי בחינוכו החובר בתרבותו לתרבות המערב תוך הקפאה של לכל היותר שמורת טבע יהודית כמזכרת היסטורית בלבד וראה "אלטנוילנד" ו"מדינת היהודים" "אחד העם" וחוגיו. הסיפור ארוך ואין כאן מקומו.

לענייננו התוצאות היום בשטח, מערכת שלטונית שאינה יודעת לכוון את העם בשום נושא, אפילו הנושא הצבאי משטרתי, שהוא פרקטי במהותו, נפגע "מאין חזון" מאין נשמה. הערך הפשוט והטבעי של "יצר הקיום" נפגע מחמת שאלות אידיאולוגיות פשוטות :

מה היא בעצם זכותנו על ארץ ישראל? מה מותר ומה אסור לעשות כדי לממש זכות זו ומה צריך לעשות כדי לממש זכות זו?

הסתירה בין אידאליזם הומאני לבין כיבוש בכוח הזרוע מעמידה סימן שאלה גדול על ההווייה הציונית בארץ שהעמידה את קיומה על שקר של אחד בפה ואחד בלב. השיטה של "על חרבך תחיה" המתאימה בהחלט לעשיו הרשע ולכל עמי העולם שעל פיה הם חיים והיא הקובעת את גבולות העמים, אינה מתאימה בטבע לעם ישראל אשר נשמה באפו נשמת א-ל חי (אין בכך סתירה ל: "ישראל עזים שבאומות" - כאן מתבקשת "נקודת המשען"). וזאת לדעת כי הזכויות הנצחיות של עם ישראל על ארץ ישראל שואבות את מציאותן וכוחן אך ורק מהתורה, אשר אבות הציונות רצו לשכוח ולהשכיח.

והנה הגענו לעת משבר. הממשלות בארץ ישראל מאבדות את דרכן, המפה מבולבלת, המצפן שבור והסערות בעולם הפנימי והחיצוני גוברות והולכות.

במצב כזה כה סמלי שהתוכניות כמו "הישרדות" וכד' תופסות מקום כה חשוב בסל התרבותי במדינתנו כי היום זה שם המשחק: "הישרדות". ובצורה הדרמטית הישרדות של כל אחד לעצמו. האחריות הציבורית אינה עוד על כתפי ההנהגה הרשמית אלא על כתפי "העמך" שבתמימותו ובאמונתו הבסיסית מכיר אכן בשותפות, באחוה, באחריות ציבורית. כך לדוגמא קמות אגודות עזרה של מתנדבים העסוקים במסירות נפש בתפקיד הציבורי, כאשר המערך השלטוני מפריע למהלכים, מונע תקצוב ובה בשעה מפנה נצרכים לכתובת הנכונה... וכן בשמירה פרטית על נחלות יהודים ובחיילים המוסרים את גורלם למען העם "בלי סמכות". נציגי השלטון עסוקים בדאגה לקיומם, למעמדם, לכיסאם ולעוד ועוד "ממים" כאלה אך לחלוטין לא לעתיד העם ואפילו לא להווה שלו ובדאי שלא להווייתו.

מעתה חובה עלינו לתת את הדעת: כיצד יוצאים מהתסבוכת הזו (פלונטר בלע"ז) ???

ב"ה

ההצעה נשענת על הנחות יסוד אשר החושב והמתבונן ללא דעות קדומות, ימצא אותן אחוזות בכללי ההיגיון "האוניברסלי" אותו הגיון המאפשר דו-שיח בין אנשים גם אם הם זרים זה לזה ברחבי העולם, כמו בשכנות קרובה.

הנחה א:

כל תא חברתי לאומי משפחתי וכי דואג קודם כל להווייתו ולקיומו, בהווה ובעתיד ומתוך היותו כולנו אחוזים זה בזה כל תא מתאם את קיומו עם סביבתו כאשר יחסיו עם סביבתו נגזרים לפי המפתח האמור לעיל. למשל הרצון לנתינה ולהשפעת טוב וחסד על סביבתו אינם יכולים לסתור את הווייתו וקיומו העדפה של כל דבר על קיום התא היא בעצם מחלה ולעיתים ממארת. גישה חולנית זו משפיעה בסופו של דבר לרעה על כל הצדדים כי בהיחלש צד אחד יופר האיזון הקיומי... ובקצב מדרדר מגיעים לכיאוס. "...זכות הקיום-ההווייה" קודמת ל"זכויות הפרט" וכד'.

הנחה ב:

כל קשר ויחס לשכנים מחייב:

א. הבנה של התכונות וכללי ההתנהגות שלהם מתחיל משפת דיבור, תובנות יסודיות, ערכים וכ'.

ב. התנהלות מתואמת להבנות הללו.

ולדוגמא מתחום האסור המותר והצריך:

אסור לגלות חולשה ובודאי לא לפתח חולשה.

מותר להתחשב בחולשת הזולת.

צריך להציב יתרונות אשר יגרמו לשכן להחשיב את מציאותך ולאפשר לך להתקיים בתחום שלך. (כאשר לדעתו אני צודק - אני צודק עד אשר לפי הערכים שלי יוכח אחרת!)

הנחה ג:

כל תא כנוצר לעיל (הנחה א') חייב להכיר את מקומו (גם הפיזי) ואת זכותו להתקיים בסביבה בצורה מוחלטת, ברורה וחד משמעית לעמוד עליה בכל תנאי כי היא סוד קיומנו ומאידך אם אחיזתו אינה מבוססת על הצדק שלו עצמו עליו לפנות את המקום ולהגיע לאותו המקום שאכן יש לו זכות המוסכמת עליו לפי ערכיו (מלחמת הקיום).

מסלול היציאה פרק א'

בהתייחס להנחות דלעיל יתווה כאן מסלול מעשי בשלבים. נוכח המצב בו נמצאים בני עמנו בארץ ישראל ובתפוצות השלבים המוצעים אמורים להיות ברורים, מוסברים ומהירים.

מכיוון שאין ברגעים אלו בסיס כלכלי, ההתחלה לפחות צריכה להיות על בסיס התנדבותי.

שלב א'

פניה לאישים שעל פי הידוע שותפים לתובנות הנ"ל ומעוניינים להשתתף במהפך חיובי במדינה וביחסה אל גורלו של עם ישראל הכוללת תוכנית אשר תוצג להלן תוך בקשה מהם להפיץ את התכנית ולצרף אליה, חברים שותפים לרעיון.

שלב ב' (הצגת התכנית לפרטי'ה):

1. הקמת מסגרת של "ממשלת צללים" מעין "מנהלת העם". במפגשים מתוכננים ומתוקשרים יערכו דיונים של בקורת על מהלכי הממשלה הנבחרת והצעה לסדר יום אחר, מתאים להנחות היסוד הנ"ל וכללים נוספים, אשר ידונו באותם המפגשים. כאשר נקודת המוצא וכמוה המטרה הגנה אמיתית על האינטרסים של עם ישראל, על פי תפקידיו בשליחותו של מקום.

2. "הממשלה" תכלול "שרים" נושאי תפקידים לפי הפרוט דלקמן:

א2. חינוך והסברת-פנים הצעת תכני לימוד המתאימים לעם ישראל, לכל הגילאים, בהתייעצות של מחנכים ובעלי ניסיון.

ב"ה

המטרות יוצבו בהתאם לרוח היהדות, אחוות אחים, אחריות ציבורית, הדדיות וחינוך לאורך רוח וסבלנות. הערכת הייחוד של עם ישראל מבחינה תרבותית והיסטורית, על פי מקורות המעמידים את החינוך והמסורת של עמנו בראש. "גאוה לאומית" חיובית בבחינת "ויגבה לבו בדרכי ה'".

מחלקת ההסברה : תפיץ את התכנים האמורים בכל כלי התקשורת ותעלה את הנושא לעיון הציבור, תוך הדגשת המיוחדות והשליחות היהודית בעולם. בבחינת "עשה טוב" וגם ובהחלט טיפול ב"סור מרע". הדגשת הקשר בין עזיבת המסורת היהודית, לבין ירידה רוחנית וחברתית. יצירת אפשרויות של מחנכים והורים, להתעדכן בזכויותיהם ויכולותיהם, להעניק לבני משפחתם ולחוגים החברתיים שלהם. השגת המשאבים הנדרשים מן השלטון הקיים וממקורות ציבוריים ופרטיים (כמקובל היום בעמותות החברתיות).

2. תקשורת בקורת על הרמה המוסרית והמקצועית של אמצעי התקשורת לסוגיה, הכתובה, עיתונות לסוגיה, האלקטרונית וכן הסלולארית. לדוגמה פרסומת שאיננה עניינית היא מסוכנת מבחינה חינוכית כי הצופה מרוכז בפרסומת וההשפעה התת הכרתית של תכני זבל וחוסר מוסריות מכה בכל עוז במשפחות ובדור הצעיר. הצעות חקיקה בנושא והצגה גלויה של הסוגיה, תוך הצבעה על התוצאות המרות של מס' גרושין גדול, אלימות בכל המסגרות והרמות, ירידה אפילו בהשגיות וכו'. יצירת מסלולים מקבילים לגישה אל העם, שיביאו להתחשבות בביקורת ולשינוי מגמות בתקשורת הקיימת. העלאת הנושא לדיון ציבורי רחב וגלוי. הצגת "המלך הערום" מצבור קטן של "שחקני במה" המרוכזים בצד השמאלני (שמאל) של המפה הפוליטית או מאוים על ידו, אשר אינו מאפשר הצגה הוגנת של הצבור הרחב והמגוון. העמדה בראש העניינים של חדשות טובות, התנהגות הראויה לציון לשבח, "ריאליטי חיובי".

2.ג. בטחון צה"ל, משמר הגבול, מודיעין.

השבת האמון של אנשי המילואים, של החיילים הסדירים ושל העם כולו, בהנהגה של צמרת הביטחון וצמרת צה"ל. אמון ברצינות, בנחרצות ובנחישות, להגן על אזרחי המדינה ועליה, כמטרה ראשונה ברורה וחד משמעית ללא כל צורך ב"הגנה משפטית" לצורך פעולות ההצלה וההגנה הנ"ל. המפקד בשטח הוא הקובע את הנדרש החייל בשטח יפעל לפי קריאתו את המצב והשטח ועלפי הכללים שאומן בהם. חריגים ישפטו במסגרת המשפט הצבאי המכיר את התנאים ואת החוקים כאחד. משמר הגבול משמש כחיל המקשר בין צרכי בטחון של אזרחים יושבי הספר משני עברי הגבול, לבין כוחות הביטחון הצהלי. המודיעין הכללי אמור לתווך ולאחד את המידע הנאסף על ידי חיל המודיעין מחד ועל ידי מוסדות שב"כ וכד', קטע המודיעין יוכל להיות מופעל על ידי ממשלת הצללים רק במסגרת החוק הקיים ובביקורת תיאורתית, בעיקר שתעמוד בתנאי הצנזורה, מחמת הרגישות של הנושאים. רק הנושאים באחריות בפועל רשאים להשתמש במידע באופן של הפצה בצבור.

2.ד. בטחון פנים (משטרה)

תעמולה ופעולה להעלאת הרמה האנושית של אנשי המשטרה לזרעותיה. למידה של ערכים יהודיים ואנושיים (שבע מצוות בני נח) יהיו בסיס רוחני ובסיס כוח מוסרי לאכיפת החוק. הדרכה לחיי משפחה נכונים, הגנה על מבנה המשפחה יתנו בסיס מוסרי ודמות חיובית ראויה להערכה של השוטרים. כך גם תימנע חדירת גופים שליליים לכוחות המשטרה. הפרדה בין גברים ונשים במערכת תביא לעדינות גם במערכות העבודה וגם ביחס לאלו שהמשטרה אמורה לטפל בהם. השקעת משאבים באסירים, להעלאת רמתם הרוחנית ויכולותיהם המקצועיות, כהכנה חיובית להקלטות בחיים בריאים ונכונים בתום רצוי ענשם.

RABBI YGAL PIZEM

Chabad Lubavitch
Kiryat Shemuel, Haifa
1, Bar-Ilan St. Kiryat Shemuel

הרב יגאל פיזם

רב קהילת חב"ד ליובאוויטש קרית שמואל – חיפה
ראש ישיבת תומכי תמימים חב"ד ליובאוויטש הקריות
רח"י בר אילן 1, ק. שמואל, חיפה

Email: ypen@013.net.il

<http://www.gitai-pizem.co.il/harav-igal>

Tel: 04-8710816, 04-8725771 Tel: נייד : 0507-213751 Cel:

ב"ה

2.ה.אוצר

יסוד מוסד בניהולו של משרד זה צריך להיות הפן ההלכתי. "גזל הרבים" הוא בהחלט דו כיווני. ומכשלת הרבית היא קשה ומכה את הפרט והכלל.
במשרד רגיש זה נדרש יחס אנושי מודגש בכל המערכות. יש להתייחס למערכת המוניטארית, כאל מערכת כלכלית משפחתית נבונה. העם אינו פרה חולבת אלא משפחה גדולה הזקוקה לפרנסה מתאימה לצרכים של כל פרט.
צריך להדגיש את הזיקה בין היכולת לתרום למערכת לבין הצרכים של העם למשפחותיו ולנהל באופן מקצועי בלבד את אוצר המדינה בשום אופן לא לפי מפתח פוליטי.
בקורת רצופה של ממשלת הצללים תכניס את פעולות ה"אוצר" לנתיב רציני. הביטוי "נערי האוצר" על כל הקונטציות חייב להיעלם מהלכסיקון.

וכו'.....וכו'

ובכללות א. מערכת ערכית יהודית שפניה לבנין ארץ ישראל ולעתיד מאיר ובטוח. ב. להביא לסעור מוחות מפרה. ג. להיות סמן לאפשרות של שינוי אמיתי ונכון תוך זכירה: **שהמסע הגדול והנשגב מתחיל תמיד בצעד אחד קטן.... שבהתמדה ובנחישות יכול להיות פתיח למסע הגדול, משאת הנפש.**

ידיד/קורא יקר! אם רצונך להשתתף במהלך ולהשפיע על התהוותו, הנך מתבקש להביע את הרצון הזה על ידי שיגור פרטיך למייל ובע"ה נעמוד בקשר ונמשיך לטוות חוטים ברעיון נכון.

בכבוד רב,
ובברכת הצלחה בכל העניינים
יגאל פיזם